

COMMUNIO

advent a Vánoce

5/08

Starokatolická církev v ČR

Slovo na cestu

*„Nebojte se,
hle, zvěstuji vám velikou radost,
kteřá bude pro všecken lid...“ (L 2,10)*

Drahé sestry a drazí bratři,
andělské poselství, které spolu s betlémskými pastýři smíme každoročně slyšet, je poselstvím o radosti. Smíme se radovat z toho, že Bůh vtělením svého Syna s námi vstoupil do trvalého společenství, odložil svou nedostupnost, stal se dosažitelným, blízkým a z lásky k nám dokonce malým a bezbranným.

Každý člověk vědomě či nevědomě touží po radosti. Všichni bychom chtěli žít radostně a šťastně. Naše pokusy o radostný a šťastný život však často končí rozčarováním. Kdo zná lidskou duši, dobře ví, jak se naše očekávání často mění ve zklamání. I o Vánocích je na světě mnoho těch, kteří jsou sevření bolestí duše i těla, opuštění a okradeni o radost, bez zázemí domova, bez blízkých lidí, bez lásky. I naše chvílky radosti, kterou pracně tvoříme sváteční náladou, se často brzy rozplynou v šedi všedních dnů. Zdálo by se, že radost je na světě jen pro některé, ty šťastnější... A přesto anděl na betlémských horách mluví k polekaným pastýřům o radosti „pro všecken lid“.

Písmo nezamlčuje, že vánoční příběh zdaleka není o prvoplánovém radování a veselí. Výpráví o Josefovi a těhotné Marii, kteří spolu s ostatními sčítanými poplatníky musí vážit dlouhou a namáhavou cestu z Nazaretu do Betléma, o narození Božího dítěte, které matka zavinula do plenk a položila do jeslí, protože nikde v příbytcích lidí pro ně nebylo místo. V takových smutných a ponižujících poměrech začal lidský život Božího Syna.

S příchodem Spasitele, který od počátku neměl, kde by hlavu složil, však přichází radost do srdcí všem, kteří se s ním setkávají. Tichá radost matky, která zachovávala v srdci všechny tyto chvíle, radost pastýřů, kteří po setkání s Božím dítětem oslavovali a chválili Boha.

Okamžiky jásotu však brzy končí. Jsou stejně krátké jako biblická zvěst o Kristově narození, jako naše Vánoce. Co se tedy vlastně změnilo? Co přinesl narozený Ježíš? V čem se projevil jako Spasitel a dárce nového života? Co přinesl Marii, Josefovi, pastýřům? Čím je obdaroval?

I dnes se tak můžeme ptát. Co nám přináší Ježíš o Vánocích a co z toho zůstane po nich? Jak dlouho nám v srdci zní jásavé Gloria a jak dlouho nám vydrží zářit betlémská hvězda?

Tenkrát, v noční tmě, kdy pastýři hlídali svá stáda, se stalo něco, co se nedá změnit, co platí stále: Už nejsme sami s tím, co nás trápí a čeho se bojíme. Máme toho, který k nám přišel, aby nás zachránil ode všeho, co nás chce odloučit od Boží lásky, ať už to má jakoukoliv podobu. I lidem smutným, ustrašeným a bojícím se budoucností, zní slova: „Nebojte se, zvěstuji vám velikou radost, která bude pro všecken lid. Dnes se vám narodil Spasitel...“ ten, který vzal na sebe náš lidský úděl, ten, který začíná v chlévě jako bezmocné dítě, ten, který po své smrti a vzkříšení jediný může říci: „Je mi dána veškerá moc na nebi i na zemi“.

Zvěstuji vám radost zní pro nás stále, přináším vám dobrou a radostnou zprávu, radujte se, nepodléhejte panice a beznaději. Dobrá zpráva je radostnou tehdy, když ji k sobě necháme promlouvat, když ji vpustíme do svého srdce, když nebudeme ve strachu a křečovitě hledat jiná témata než to, že Bůh nás přišel do Betléma zachrá-

nit. Chceme-li ho poznat, musíme ho hledat pod nánosy vlastních představ o Bohu a jít s pokorou a zatajeným dechem tam, kam nás volá: k Dítěti odsouzenému k narození v opuštěném koutě našeho světa. Přijmout ho za svého Pána a nechat v sobě žít jeho život. Jinak se s ním nesetkáme a radost, kterou přináší, nás mine.

Zvěstují vám radost. Možná jsme to také nejednou prožili. Pociťili jsme marnost našeho snažení, chtěli jsme rezignovat, už jsme se vzdali nadějí, ale pak se v tichu modlitby stalo něco, co nás vrátilo do života. Radost Páně se vrátila.

Náš Spasitel vstupuje do našich životů různými způsoby. Čekali bychom možná jeho mocný hlas, zázrak, který všechny přesvědčí, slovo, které vyburcuje člověka z letargie, znovu probudí unavenou církev, rázem uzdraví rány světa. Bůh však uskutečňuje svou vůli ne podle našich představ, ale podle svého vlastního scénáře. Spasitel nepřichází s mocí, silou a okázalou publicitou, ale jako dítě, které je odkázáno na lásku a péči druhých. Své poslání dokončí, až přijde jeho čas. Ale je zde a v něm se už navždy vtělila Boží láska. Proto jsou Vánoce – dobrá zvěst o tom, že jsme stvořeni k radosti, k radosti bez konce, která není jen na chvíli, na pár vánočních dní.

Sestry a bratři, andělská zpráva zní i pro každého z nás: Narodil se Spasitel, Zachránce, Vysvoboditel. Narodil se i pro tebe!

Radujme se! Tam, kde se slaví narozeniny života, nesmí být místo pro smutek!

**POŽEHNANÉ VÁNOCE A BOŽÍ OCHRANU
A BLÍZKOST V NOVÉM ROCE A STÁLE!**

Váš bratr

Slovo na cestu	2
adventní skládačka.....	4
Mariino ano	7
přehled vánočních bohoslužeb.....	8
původ Vánoc.....	10
Narození Ježíše Krista.....	11
II. ekumenické shromáždění na hoře Říp.....	12
dějiny staré církve - 6. díl.....	13
pár tipů na Vánoce	15
pro usmání, došlá pošta	16
Zprávičky	16

COMMUNIO – vydává Starokatolická církev v ČR, Na Bateriích 27, Praha 6, 162 00

Vyšlo 15. 12. 2008

tel./fax 224 319 528

e-mail: stkat@starokatolici.cz,

www.starokatolici.cz

Za toto číslo zodpovídá redakční rada.

Děkujeme za příspěvek na papír a tisk.

Foto na titulní straně: Jiří Sucharda

Adventní skládačka

Představte si velkou skládačku. První věcí, které si na ní všimnete, je to, že na krabici není žádný obrázek jako návod. Druhou je to, že se nedělí na jasné dílky. A třetí zvláštností je, že místo jasných vyobrazení jsou na jednotlivých dílech pouze barvy. Tři čtení z evangelií pro adventní neděli se mohou zdát stejně matoucí jako takováto skládačka. Jak, tážeme se, se shodují s ostatním Ježíšovým učením? Jak odpovídají plánům Otce? Nakolik se shodují s našimi zkušenostmi? Advent je hádanka.

Její jednotlivé dílky najdeme ve zprávách evangelií. V Matoušově evangeliu čteme o náhle mizejících lidech - tehdy budou dva na poli, jeden bude přijat a druhý zanechán. A co znamená výrok o Pánu, který je jako zloděj v noci? Marek mluví o chaosu ve vesmíru - hvězdy budou padat z nebe, ale Syn člověka přijde v oblacích s velikou slávou a mocí. V Lukášově evangeliu Ježíš povzbuzuje, protože říká, že vykoupení je blízko a že království Boží je přede dveřmi. Tak jako jsou zelenající se fíkovníky a jiné stromy pro lidi znamením, že se blíží léto, tak také až uvidí strašné věci, poznají, že nablízku jsou nesmírně důležité události. To všechno zní pěkně, ale co vlastně znamená naše vykoupení? Jak poznáme království Boží a co jsou to ty strašné věci, kterým, jak prosíme, kéž máme sílu uniknout, abychom mohli stanout před Synem člověka? Jste zmateni? To mě nepřekvapuje. Tyto pasáže byly vždy oblíbeným místem těch, kdo chtějí předpovídat, jak a kdy se Kristus navrátí. Spisovatelé, kazatelé a dokonce

i filmaři po staletí nacházejí v těchto kapitolách hojnost materiálu, s jehož pomocí si vytvářejí svůj vlastní scénář konce světa. Příchod nového tisíciletí a velké války podněcovaly apokalyptická očekávání, ale my jsme stále zde, a více méně v pořádku.

Co tedy uděláme s těmito pasážemi? Vezmeme nůžky a vyhodíme je do odpadkového koše nadepsaného "Mýty a báje"? Nebo se nejprve zeptáme sami sebe, co asi znamenaly pro ty, kdo je prvně slyšeli? Budeme-li takto postupovat a spojíme to s pozorným pohledem na to, co Ježíš řekl o zničení chrámu, dojdeme k závěru, že Ježíš mluvil prorocky o událostech, které měly nastat během generace žijící v době jeho smrti - nepomíne toto pokolení, než se to všechno stane (Lukáš 21,32). Ježíš používá zvláštního apokalyptického stylu jazyka a předpovídá bezprostředně nadcházející události v římských a židovských dějinách. Tato strašná znamení na obloze se vztahují k chaosu v římské říši po Neronově sebevraždě v roce 68 po Kr., kdy v krátkém období následovali za sebou čtyři císaři. Izrael bude vystaven velkému tlaku, vzbouří se a bude trpět následky strašného obléhání Jeruzaléma (v roce 69 po Kr.) a následnou zkázou města a chrámu (v roce 70 po Kr.). V takové době některé lidi odvede tajná policie a jiné nechá, ale všichni udělají moudře, utečou-li se do bezpečí tak, jako učinil Noe, když se ukryl v arše. To jsou ti moudří, kteří dovedou číst znamení doby.

Ale co má Ježíš na mysli, mluví-li o příchodu Syna člověka, blízcím se vykoupení

a o tom, že království Boží je blízko? Ježíš má na mysli, že bude ospravedlněn, až bude chrám zničen. Tak jako někdo mohl bez rozmyslu předpovědět zničení Světového obchodního centra v New Yorku, tak předpověděl zničení chrámu a předvedl to, když převrhl stoly penězoměnců. Až bude chrám zničený, všichni lidé v něm poznají Mesiáše a také velekněze a obět'. Pozornost se zaměří na něho a na pokračující poslání jeho lidu. Jeho příchod nebude návrat na zemi, ale příchod k Otci toho, jehož poslání na zemi bylo splněno. Až už nebude chrám existovat jako duchovní centrum, Danielovo vidění (7, v. 13, 14) se naplní. Daniel psal o někom , který byl jako Syn člověka a přicházel s nebeskými oblaky (nanebevstoupení). Došel až k Věkovitému a přivedli ho k němu (vyvýšení). Byla mu dána vladařská moc, sláva a království

(ospravedlnění); lidé všech národností a jazyků ho uctívali (poslání a oslava). Copak nemluvil Ježíš o vyslání andělů (apoštolů) a shromáždění svých vyvolených od čtyř úhlu světa, od nejzazších konců země po nejzazší konce nebe? (Marek 13 v.27). To je obraz misie pohanů (pronárody).

Znamená to tedy, že tyto významné pasáže z evangelií pro adventní neděli se týkají pouze historie a nemají nic společného s přítomností nebo budoucností? Je bezesporu pravda, že těmto pasážím nebudeme rozumět, vyjmeme-li je z kontextu 1. století. Ale v tom nespočívá jejich celý význam. V čem jsou tedy důležité pro přítomnost?

1. Zaprvé vypovídají něco o historii. Připomínají nám, že židovsko-křesťanská tradice, a také marxistická, pohlíží na dějiny jako na lineární proces, nikoliv probíhající v kruhu. Historie vysvobození neprobíhá

v opakujících se kruzích, ale spěje k Bohem danému naplnění. Bůh měl záměr se svým stvoření

2. Z druhého se dovídáme, že dějiny jsou proměnlivé. Ježíš mluvil o událostech, které otřesou impériem a srazí pyšnou a aristokratickou víru na kolena. Mír pod římskou nadvládou skončí a chrám, sláva izraelského života a víry, bude zcela zničen. V dnešní době jsme byli svědky zhroucení apartheidu a komunismu v Evropě. Islám ze Středního východu otřásá základy západního kapitalismu. Také my se musíme naučit číst znamení doby a nevěřit tomu, že věci se nikdy nezmění jenom proto, že prostě "jsou". Mluvíme o tom, že příroda je krutá a nelitostná. Ježíš nám připomíná, že také lidská povaha může být krutá a nelitostná. Proto je důležité, abychom věděli, kde je archa!

3. Zatřetí se dovídáme o trpělivosti, vytrvalosti a odlišování se. Představte si prvotní církve v Jeruzalémě před rokem 70 n.l. Jakou dobu - plnou úzkostných obav - museli prožívat! Nejenom se setkávali s odporem ze strany Židů, měli také obavy z reálné politiky Římanů. Zdálo se, že jediné dobré zprávy přicházejí z misie v zahraničí, kde se pohané v rostoucím počtu obraceli na víru. Jestli moderní církve nečelí opozici, čelí přinejmenším zakořeněné lhostejnosti. Někdy dochází také k pronásledování. Co dělá církve v takové situaci? Dělá to, co musela dělat v Jeruzalémě prvotní církve v 60. letech 1. století, to je znovu a znovu číst učení Ježíše, jehož slova nepominou,

a tak umožnit, aby Duch Boží rozvíjel v posluchačích trpělivost a věrnost. Britský vědec Tom Wright to vysvětlil takto: Buďte stále bdělí. Bylo vám řečeno, že právě toto máte očekávat. Klíčem je trpělivost. Modlete se, abyste měli sílu udržet se na nohou. Přejde doba, kdy se vám oči budou zavírat únavou duchovní, mentální, emocionální i fyzickou, a kdy je budete muset držet otevřené silou. O to tady jde: ne o vzrušující bitvu se stoupajícím adrenalinem a vlajícími prapory, ale vytrvalost v modlitbě a naději a Písmu a svátosti a svědectví, den za dnem, týden po týdnu. Často jsme v pokušení být jako ostatní, abychom nepoutali nepřátelskou pozornost. Ježíš říkal zcela jasně, že máme zůstat odlišní. Mějte se na pozoru, aby vaše srdce nebyla zatížena nestřídmostí, opilstvím a starostmi o živobytí. (Lukáš 21 v.34). Advent nás vyzývá, abychom byli jiní.

4. Začtvrté nám evangelia pro adventní neděli připomínají jiný příchod. Apokalyptické události roku 70 po Kr. neznamenal konec dějin. Byly na to pouze generální zkouškou. Ten, jehož učedníci viděli vstoupit do nebe, přijde stejným způsobem (Skutky 1, 11).

5. A nakonec, advent zaměřuje naši pozornost na Ježíše Krista. On je ústředním bodem Božího plánu. On naplňuje Boží záměry. Jeho slova nepominou. Před ním musíme stanout.

☒ *John Philpott, farnost sv. Klimenta, Praha*

☒ *Ilustrační foto: Archiv*

mariino ano

Zamyšlení nad Lk 1,26-38

Bůh má jasno. Přišla doba, kdy má na svět přijít Boží Syn jako Ježíš z Nazareta. Má se narodit jako každý jiný člověk – z ženy. Ale, sestry a bratři, z jaké ženy? Bůh si nevybírá pro narození svého Syna, a tím přichod naší spásy, žádnou exkluzivní lidskou bytost, jakou by ve své době byla snad královna, princezna, kněžka, zasvěcenkyňe mystérii či manželka některého z předních mužů židovského národa. Matkou Božího Syna se nestane ani manželka ani dcera někoho z představitelů náboženského života. Bůh posílá anděla k určité půvabné a krásné dívce Marii, která ale i přes svůj půvab je jen jednou z tisíců židovek té doby. Obyčejná a prostá dívka z Nazareta. V očích tehdejšího a konečně i dnešního světa není Maria nikým jiným, než reprezentantkou obyčejné svobodné mladé ženy.

Z andělova zvěstování vidíme, že Bůh si pro realizaci svých plánů nevybírá mocné v očích tohoto světa. Bůh, stejně jako oslovil a vyzval Marii, oslovuje dnes nás. Na to, abychom se stali Marií – tou, která dává tomuto světu Ježíše – nepotřebujeme významné společenské či církevní postavení. Bůh staví své záměry na lidské víře v jeho moc a na otevřenosti a připravenosti člověka stát se nástrojem jeho vůle. A Maria je nám vynikajícím příkladem: ve své společnosti nemá váhu, má jen víru a připravenost být zde pro Boha.

Z evangelia vidíme, že Marii také není od počátku vše jasné. Uvažuje a přemýšlí o tom, jak se může stát matkou, když ještě není vdaná a nemá muže, s kterým by mohla mít dítě. Nakonec jí ale stačí andělovo ujištění, že Bůh dobře ví, co dělá, a že pro Boha je možné učinit vše – i to, co je mimo rámec přirozeného běhu světa, mimo

možnosti přírody i člověka. Nespekuluje dlouze nad tím, jak se to stane. Bůh ji vyzval a ona si nedává čas na rozmyšlenou. Její přirozenou reakcí je vědomí toho, že je zde pro to, aby konala Boží vůli, tak proč se zbytečně vyptávat.

Proč se zbytečně vyptávat, jak to tedy doopravdy bylo s tím panenským početím – vždyť ani Marii to příliš nezajímalo. Proč se zbytečně strachovat a bát Božích výzev v našem životě. Osvojme si v našem všedním životě Mariinu otevřenost ke službě Božím záměrům. Především se otevřeme tomu, aby nás Bůh vůbec mohl oslovit. Připusťme, že ten Bůh, v jehož bytí věříme, je naším Stvořitelem, Otcem a Pánem. Připusťme a uvěřme tomu, že Bůh nevyzývá jen výjimečné lidi, ale že se nám TO může stát, podobně jako se TO stalo Marii. A až se nám TO stane, kéž jsme připraveni Bohu odpovědět: „Bože, jsem tvůj! Jsem tady, abych dělal to, co ty si přeješ. Vybral sis mne a i když tvým záměrům teď zrovna příliš nerozumím, vím, že když ti odpovím ANO, nemám co ztratit.“

Konat Boží vůli není vždy bez problémů, to konečně vidíme i na Mariině dalším životě, když doprovázela Ježíše přes všechny své pochybnosti až na kříž. Ne vždy jsou jí Boží záměry jasné a pochopitelné. Od jiných lidí se však liší tím, že Bohu nikdy neřekne NE.

Boží záměry v našem životě pochopíme mnohdy až s odstupem několika let a možná také nikdy. Stejně jako Maria. To v nás ale nesmí zlomit naši bezbřehou víru v to, že Bůh ví, co dělá.

Ztišme se, zklidněme ponoření do modlitby...pusťme do svého soukromého bytí Boha... a řekněme v duchu Bohu ANO.

☒ *Pavel B. Stránský*

přehled vánočních bohoslužeb

Desná v Jizerských horách

kostel Nanebevstoupení Páně

Štědrý den 24. 12. 2008 – 24.00 h – půlnoční „bluegrassová“ eucharistická slavnost Narození Páně

Svátek sv. Štěpána 26. 12. 2008 – 10.00 h – svatoštěpánská bohoslužba

Svátek sv. Rodiny 28. 12. 2008 – 10.00 h – eucharistická slavnost

sv. Silvestr 31. 12. 2008 – 15.00 h – eucharistická slavnost s poděkováním za uplynulý rok
sv. Silvestr 31. 12. 2008 – 24.00 h – rozloučení se starým rokem nejen ohňostrojem, ale i modlitbou

Po celou dobu Vánoc přístupný nový dřevěný betlém.

Jablonec nad Nisou

kostel Povýšení sv. Kříže v Husově ulici

Sobota 20. 12. 2008 – 17.00 h – Adventní koncert pěveckých sborů „A my taky“ a „Jablíčko“ (na programu budou skladby J.S.Bacha, A. Vivaldiho, F. Poulenca, M. Uherka, české a evropské vánoční koledy)
Štědrý den 24. 12. 2008 – 24.00 h – „Půlnoční“ eucharistická slavnost Narození Páně (od 23.00 h možné shlédnout betlém)

Ve dnech 22. - 28. 12. 2008 a 1. 1. a 6. 1. 2009 od 13.00 h do 18.00 h v kostele vystavujeme netradiční vánoční betlém „Achátová madona“

Jihlava

kostel Povýšení sv. Kříže v Křížové ulici

Slavnost narození Páně 25. 12. 2008 – 10.30 h – eucharistická slavnost

Svátek sv. Rodiny 28. 12. 2008 – 10.30 h – eu-

charistická slavnost

Matky Boží Panny Marie, Nový rok 1. 1. 2009 – 10.30 h – eucharistická slavnost

Pacov

kaple v Domě seniorů v Malovcově ulici

sobota 20. 12. 2008 – 17.00 h – adventní večer při svíčkách

Štědrý den 24.12. 2008 – 16.00 h – eucharistická slavnost s programem

Hod Boží vánoční 25. 12. 2008 – v 10.00 h – eucharistická slavnost s koledami

Svátek sv. Rodiny 28. 12. 2008 – 10.00 h – eucharistická slavnost s díky za rok 2008

Pelhřimov

modlitebna v ul. A. Sovy

Hod Boží vánoční 25. 12. 2008 – v 8.00 h – eucharistická slavnost s koledami

Svátek sv. Rodiny 28. 12. 2008 – 8.00 h – eucharistická slavnost s díky za rok 2008

Praha

katedrální chrám sv. Vavřince na Petříně

Štědrý den 24.12. 2008 – 24.00 h – půlnoční eucharistická slavnost s koledami a hudbou folkrockové skupiny Fénix

Svátek sv. Štěpána 26. 12. 2008 – 15.00 h – koncert koled (Zkřoví band)

Svátek sv. Štěpána 26. 12. 2008 – 16.00 h – eucharistická slavnost

Nový rok – 1. 1. 2009 – 15.00 h – eucharistická slavnost s koledami

Svátek Křtu Páně 11. 1. 2009 – 17.00 h – eucharistická slavnost (po bohoslužbě následuje farní shromáždění)

Originální kovový betlém Jaroslava Válka denně přístupný.

rotunda Nalezení sv. Kříže v ul. Karolíny Světlé

Hod Boží vánoční 25. 12. 2008 – v 17.00 h – eucharistická slavnost s koledami

úterý 30. 12. 2008 – v 18.00 – eucharistická slavnost s nešporami

sv. Silvestr 31. 12. 2008 – 17.00 h – eucharistická slavnost

Slavnost Zjevení Páně 6. 1. 2009 – 18.00 h – eucharistická slavnost s koledami

kaple sv. Máří Magdalény u Čechova mostu:

Štědrý den 24. 12. 2008 – 21.00 h – eucharistická slavnost vánoční vigilie

Svátek sv. Rodiny 28. 12. 2008 – 10.00 h – eucharistická slavnost

Svátek Křtu Páně 11. 1. 2009 – 10.00 h – eucharistická slavnost

kaple sv. Rodiny pod Nuselskými schody

Štědrý den 24. 12. 2008 – 15.00 h – eucharistická slavnost vánoční vigilie

Hod Boží vánoční 25. 12. 2008 – 9.00 h – eucharistická slavnost s koledami

Svátek svaté Rodiny 28. 12. 2008 – 15.00 h – poutní bohoslužba

Nový rok. 1. 1. 2009 – v 18.00 h – eucharistická slavnost

Tábor

kostel sv. Filipa a Jakuba v parku pod Kornovém

Štědrý den 24. 12. 2008 – 24.00 h – půlnoční eucharistická slavnost s Českou mší vánoční Jana Jakuba Ryby

Svátek sv. Štěpána 26. 12. 2008 – 9.00 h

– dětská svatoštěpánská bohoslužba se scénkou o narození Pána Ježíše a dětským hudebním doprovodem mše svaté

Svátek svaté Rodiny 28. 12. 2008 – 9.00 h – bohoslužba s obnovou manželských slibů

Nový rok. 1. 1. 2009 – v 16.30 h – Sbor CČSH, ekumenická novoroční bohoslužba (káže starokatolický farář A. Sassmann)

3. 12. 2008 – Vernisáž výstavy betlémů v knihovně městyse Malšice (ve spolupráci s městysem Malšice a Lazariánskou pomocnou službou)

Varnsdorf

kostel Proměnění Páně v Tyršově ulici

Štědrý den 24. 12. 2008 – 14.30 h – živý betlém před kostelem

Štědrý den 24. 12. 2008 – 24.00 h – půlnoční eucharistická slavnost vánoční vigilie

Hod Boží vánoční 25. 12. 2008 – 10.00 h – eucharistická slavnost s koledami

Svátek sv. Štěpána 26. 12. 2008 – 16.00 h – svatoštěpánský koncert

sv. Silvestr 31. 12. 2008 – 17.00 h – eucharistická slavnost s poděkováním za uplynulý rok

Zjevení Páně 6. 1. 2009 – 14.00 h – tříkrálová sbírka, začátek na městském úřadě

Zlín

kaple Kristova vzkříšení ve Zlíně-Štípkě (na hřbitově)

Štědrý den 24. 12. 2008 – 21.00 h – eucharistická slavnost vánoční vigilie

Svátek sv. Rodiny 28. 12. 2008 – 10.30 h – eucharistická slavnost

Matky Boží Panny Marie, Nový rok 1. 1. 2009 – 17.30 h – eucharistická slavnost

původ Vánoc

Pomalou se blíží čas Vánoc. Tento křesťanský svátek, oslavující Kristovo narození, rozhodně patří mezi nejoblíbenější svátky vůbec. Proto by bylo dobré si něco málo povědět o jeho vzniku.

Nemůžeme přesně říct, kdy a kde se tento svátek začal slavít. První doložená zmínka o jeho slavení 25. prosince se váže k roku 336 a městu Římu. Víme to z dochovaných soupisů úmrtních dnů římských biskupů a mučedníků. Pravděpodobně ve stejné době vznikla na východě slavnost Epifanie, původně taktéž připomínka Ježíšova narození (dnes na západě slavená jako Zjevení Páně), připadající ovšem na 6. ledna., která zdomácněla i v Miláně, Galii a Španělsku. Teprve postupně se ustálilo rozlišení narození (25. 12.) a křtu/zjevení Páně (6. 1.).

Mezi odborníky existují dvě teorie vzniku slavení Vánoc. První z nich, apologeticko-náboženská hypotéza tvrdí, že Vánoce vznikly na základě pohanského svátku „nepřemožitelného boha Slunce“, který zavedl císař Aurelián roku 274 na počest syrského boha Slunce z Emasy. Aurelián ustanovil tento svátek na zimní slunovrat 25. prosince. Křesťané pak na stejný den zavedli svátek Kristova narození, aby zamezili pokušení slavit pohanský svátek, a naopak se proti němu vymezili. Pohané uctívali slunce, které je jenom stvořením, je pomíjející a nepřináší spásu. Pro křesťany je tím pravým světlem Ježíš Kristus. Už Starý zákon označuje Vykupitele jako „slunce spravedlnosti“ (Mal 3, 20). I v Novém zákoně můžeme nalézt obrazy, které

označují Ježíše jako světlo (J 8, 12; J 1, 9). Toto všechno chtěli křesťané zavedením Vánoc demonstrovat.

Druhá hypotéza se opírá o výpočty Ježíšova narození teologů ze 3. stol. Ti dospěli k přesvědčení, že Jan Křtitel byl počat o podzimní rovnodennosti a narodil se o letním slunovratu. A jelikož byl Ježíš podle L 1, 26 počat o šest měsíců později než Jan, vychází jeho narození na zimní slunovrat 25. prosince.

Za rychlé rozšíření tohoto svátku vděčíme také sporu staré církve s ariány. Vánoční svátky oslavují narození Bohočlověka, zdůrazňovaly tedy oproti arianismu skutečnost, že Ježíš byl Synem Božím už od svého příchodu na svět. Tak dal svátek Ježíšova narození liturgické vyjádření závěrům nicejského koncilu.

☒ *Martin Hlouch, ilustrační foto: Archiv*

narození Ježíše Krista

*„Nebot' Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný.“
(Jan 3,16)*

Bůh ve své touze přiblížit se člověku se v Ježíši Kristu skrze Ducha svatého stal jedním z nás. Pro tento nelehký úkol si vyvolil dívku z Nazareta, Marii.

Mnohokrát romanticky zobrazovaný výjev zvěstování, kdy anděl s bílou lilii zvěstuje Marii narození Krista, zřejmě příliš romantický nebyl. Maria nerozuměla a anděla se zalekla.

„Přistoupil k ní a řekl: 'Bud' zdráva, milostí zahrnutá, Pán s tebou. Ona se nad těmi slovy velmi zarazila a uvažovala, co ten pozdrav znamená.' Anděl jí řekl: 'Nebot' se, Maria, vždyť jsi našla milost u Boha. Hle, počneš a porodíš syna a dáš mu jméno Ježíš. Ten bude veliký a bude nazván synem Nejvyššího a Pán Bůh mu dá trůn jeho otce Davida. Na věky bude kralovat nad rodem Jákobovým a jeho království nebude konce.'“ (Lukáš 1, 28 – 33)

Maria si velmi dobře uvědomila, že riskuje hodně, dokonce i vlastní život.

Byla to její víra, díky které dokázala říct: „Hle, jsem služebnice Páně, staň se mi podle tvého slova.“

Velikost Matky Boží spočívá v tom, že jako první přijala Ježíše Krista. Přes všechna rizika a pochybnosti řekla Bohu ano.

V tom je pro nás vzorem, ve své otevřenosti pro Boží slovo. Neméně tak i svatý Josef, který taktéž prošel náročnou zkouškou, ale dokázal slyšet a plnit Boží vůli. Proto si Marii a Josefa Bůh vybral pro tak těžký úkol. Pán nepotřebuje super hrdiny, ale lidi, kteří víc než na své vlastní síly spoléhají na něho.

„Vždyť Bůh neposlal svého Syna na svět, aby svět soudil, ale aby skrze něj byl svět spasen. Kdo v něho věří, není souzen.“

Kdo nevěří, již je odsouzen, neboť neuvěřil ve jméno jednorozeného Syna Božího.

Soud pak je v tom, že světlo přišlo na svět, ale lidé si zamilovali více tmu než světlo, protože jejich skutky byly zlé.

Nebot' každý, kdo dělá něco špatného, nenávidí světlo a nepřichází k světlu, aby jeho skutky nevyšly najevo. Kdo však činí pravdu, přichází k světlu, aby se ukázalo, že jeho skutky jsou vykonány v Bohu.“ (Jan 3, 17 – 21)

Světlo nám bylo dáno. Záleží na každém, jestli se k němu přiblížíme nebo budeme chodit ve tmě. Kéž z nás všech září světlo Kristovo.

☒ *Michaela Noe Švestková, farnost Praha*

☒ *Ilustrační foto: Marek Husovský*

II. ekumenické shromáždění na hoře Říp

V Den vzniku samostatného československého státu 28. října se konalo již druhé setkání věřících na hoře Říp, které v přímém přenosu přenášela Česká televize. Akce se uskutečnila za podpory Ekumenické rady církví, České biblické společnosti a Federace židovských obcí.

Myslím, že se setkání vydařilo i přes nepřízeň počasí, což se samozřejmě projevilo také na účasti lidí. Těch sice nebylo mnoho, ale doufám, že o to více lidí sedělo v pohodlí domova dívající se na televizní přenos. Když jsme v zimě a drobném dešti stoupali po cestě vzhůru, říkali jsme si, že jsme měli zůstat doma. Ale nakonec nikdo z nás určitě nelitoval, že se vzdal pohodlí a vypravil se na Říp. Organizátoři ekumenického shromáždění odvedli opravdu skvělou práci a na návštěvníky čekal bohatý program, který se odehrával na více místech. Nám se podařilo si projít jenom místo kolem hlavního podia, kde stálo tzv. Tržiště možností. Což byla řada stánků propagujících různé křesťanské aktivity. Jen namátkou jsme se zde mohli seznámit s komunitou Chemin Neuf, rádiem AWR, různými křesťanskými školami nebo dobročinnými společnostmi. Našemu zájmu samozřejmě neunikl stánek pivovaru Želivského kláštera, kde jsme si mohli také zakoupit nějakou tu láhev. Největší stan, který byl hned vedle podia, nesl na velké ceduli nápis Dům bible. V tomto stanu se nejen prezentovala Česká biblická společnost, ale také zde stálo improvizované televizní studio, odkud probíhal již zmiňovaný přímý přenos. Celým programem - pokud jste se dívali na televizi, tak jistě víte

- provázel Aleš Juchelka a mezi hosty pořadu byl i náš biskup Dušan Hejbal.

Pro návštěvníky bylo však centrem hlavních podií, kde vystoupila vokální skupina Geshem, skupina Sestry Steinovi a Oboroh. A od 14. hodiny byl odtud přenášán přímý přenos, který nesl podtitul „Modlitba za Domov“.

Na druhém podiu běžela různá divadelní a přehlídková představení, které moderovala Michaela Dolinová. O. s. Ekocentrum Podhoubí připravilo Ekostezku, která měla 7 stanovišť, kde se poutníci seznámili s vlivem člověka na životní prostředí prostřednictvím různých historických postav. Na vrcholku hory v rotundě sv. Jiří se zase konalo kontinuální čtení Bible a nakonec ani na děti se nezapomnělo a i ony měly svůj vlastní program.

Ještě dlouho bychom mohli mluvit o tom, co zde bylo k prohlédnutí a prožití, ale místo dalšího psaní bych vám chtěl ekumenické setkání na Řípu doporučit, protože si myslím, že i přes nepřízeň počasí tato akce stála za to. A 3. ročník bude určitě ještě lepší.

☒ *Text a foto: -MIH-*

dějiny staré církve

6. díl: počátky mnišství a askeze

Při studiu dějin církve není možné opomenout křesťanské mnišství, které hrálo a hraje v církvi důležitou roli. Nejvýrazněji se to projevilo ve středověku, kdy byli řeholníci hlavními nositeli vzdělanosti ve světě, přicházeli s vědeckými objevy a z velké části se podíleli na šíření spirituality.

Podnětem ke vzniku poustevnictví a později mnišství bylo zesvětštění církve ve 4. a 5. st. Po konstantinovském obratu do církve masově vstupovali i lidé, pro které bylo křesťanství více záležitostí nového směru ve vývoji římské politiky a životního stylu než osobní cestou ke spáse. Ti do církve přinášeli i mnohé zvyky obvyklé u pohanů. Podobně i mnozí církevní představitelé podléhali pokušením, nabízeným novými podmínkami. Z communia sanctorum - „společenství svatých“ - se stávala ecclesia sancta „církev svatá“, která prostřednictvím svátostí a kající praxe pracovala na spáse svých příslušníků a tím za ní přebírala zodpovědnost. Tento postoj zvlažnělé osobní horlivosti pro Kristovu víru odmítli přijmout někteří muži i ženy, kteří toužili po přísném životě podle vysokých nároků evangelia. Chtěli se vrátit ke způsobu života prvotní církve a k vzoru Ježíše a apoštolů. Proto žili v chudobě a vytrvalé modlitbě, často se postili a po vzoru Jana Křtitele, Ježíše i svatého Pavla se vzdávali manželství a žili v celibátu, manželé se vzdávali intimního soužití a žili

jako bratr se sestrou. Bylo by ovšem přílišným zjednodušením říci, že vznik mnišství byl jen protestem proti zesvětštění církve. Asketové se snažili především o vlastní zdokonalení, odříkali se světa, aby se mohli cele věnovat Bohu, jak je k tomu vedlo asketického vnímání evangelia.

Mnozí asketové žili nadále ve městech a ve společenství místní církevní obce, stále častěji se ale uchylovali do pustiny, která jim poskytovala odloučení od světa a prosté až drsné podmínky nejen po stránce tělesné, ale též duchovní – poušť byla vnímána jako příbytek démonů a poustevník musel v osamění zvládat boje se satanem (viz Ježíšův pobyt a pokušení na poušti po křtu v Jordánu). Nicméně nelze si představit, že by poustevníci žili v naprosté odloučenosti od lidí – spíše vznikaly oblasti osídlené poustevníky, často následovníky a žáky výraznější poustevnické osobnosti, za kterou přicházeli i lidé (dosud) žijící „ve světě“ pro radu a duchovní vedení. Tito pouštní otcové se usidlovali zejména v Egyptě v poušti kolem Nilu a za nejvýznamnějšího je pokládán sv. Antonín (cca 251-356), který v mladém věku rozdal svůj značný majetek a odešel do ústraní, kde se i přes asketický způsob života a duchovní zápasy dožil úctyhodných sto pětilet. Je považován za zakladatele poustevnictví – eremitství (od eremos – poušť). Postupně se vývoj nasměroval ke vzniku poustevnických komunit s pevnějšími pravidly

a posléze ke vzniku klášterního mnišství. Na počátku cenobitského, tedy ve společenství žitého mnišství stojí postava dalšího egyptského mnicha, Pachomia (287 – 347). Pachomios chtěl zpřístupnit mnišský způsob života ještě většímu počtu křesťanů, vytvořil tedy pravidla pro asketický život ve společenství, inspirovaný ideální prvotní obcí, popsanou ve Skutcích 4,32-35. Poustevnické domky pachomiových mnichů už nebyly roztroušené, ale stály pohromadě obehnané společnou zdí. Mniši neměli klášter opouštět, mohli ovšem přijímat návštěvy. Společně stolovali i slavili liturgii. Celkově znamenala tato pravidla oproti zvyklostem v poustevnických koloniích jisté ulehčení. (V Sýrii se spíše než klášterní mnišství rozvíjela extrémní askeze, známí jsou „stylité“, poustevníci žijící po dlouhá léta na vrcholu sloupu; jiní se nechávali zazdíť a podobně.)

Podle Pachomiova vzoru začaly vznikat další a další kláštery; třicet let po Antonínově smrti dojala četba jeho životopisu Augustina z Hippo, později biskupa a učitele církve, který sám sepsal vlastní řeholi a založil několik klášterů. Z jeho řehole vycházejí augustiniáni, dominikáni, rytířské řády nebo premonstráti. Kláštery se množily také v Hispánii, Galii a samozřejmě v Itálii, o něco později se mnišství rozšířilo i do Británie a na germánské území. Mezník tohoto vývoje představuje velická postava sv. Benedikta z Nursie (cca 480 – 547), zakladatele západního mnišství v podobě, kterou známe dodnes. Benedikt

opustil studia v Římě, aby se přidal ke skupině asketů v horách poblíž Říma. Prošel několika poustevnickými společenstvími, kde zastával místo představeného. Zkušenosti z tohoto obtížného postavení ho ponoukly k založení vlastního mnišského společenství na Monte Cassinu, kde sepsal Řeholi – pokyny k mnišskému životu, ze které dodnes mnohé řády čerpají. Spojuje v ní zkušenosti dosavadní mnišské tradice včetně Augustinových pokynů se svými vlastními. Hlavními body jsou chudoba, mlčení, pokora a poslušnost, jak bylo obvyklé, Benedikt navíc kladl velký důraz na stálost místa – po vstupu do kláštera měl v něm mnich setrvat až do smrti. Bratři měli být poslušni opatovi, který ovšem se s nimi měl radit. Znamé heslo *ora et labora*, modli se a pracuj, v Řeholi obsaženo není, nicméně charakterizuje vývoj benediktinských klášterů, které se stávaly centry nejen duchovními, ale také hospodářskými, uměleckými a vzdělanostními. Duchovní život komunity probíhal zejména společným slavením liturgie, prolínal se ale i do činnosti klášterních škol, skriptorií, knihoven a různých dílen. Benediktini a benediktinky existují, modlí se a pracují dodnes, za bezmála patnáct set let prošli dlouhým vývojem i mnohými reformami, stále ale (spolu s kartuziány, cisterciáky, trapisty a dalšími společenstvími) z Benediktovy Řehole čerpá poučení a inspiraci k životu z víry.

☒ *Martin Hlouch a Paia Řebíčková*

pár tipů na Vánoce

Všichni sice dobře víme, že vánoční dárky nosí Ježíšek, ale občas se stane, že nepřinese přesně to, po čem naše ratolety touží, nebo to, co bychom rádi pod vánoční jedlí, borovičkou, smrkem či plastem viděli my, rodiče. Neodolal jsem soustředěnému útoku některých křesťanských knihkupectví a vybral pár tipů, které by se mohly „hodit“.

Nemám sice rád označení Vánoce jako svátků dětí nebo rodiny, ale tentokrát jsem vybral pár tipů jen pro děti.

Ideální pro výběr hodnotného dárku je mimo jiné např. nakladatelství Samuel, které se specializuje na knihy a hry pro děti. Aktuálně vychází třetí vydání knížky **O srdíčku** (autorka S. Margreiter-McQuie), která velmi zajímavým a poutavým způsobem vysvětluje dětem, co pro nás Ježíš Kristus udělal a jak na nás působí jeho láska. Knižka je určena menším dětem, proto toto vydání vychází v menším formátu.

Pokud máte již kapku větší děti, doporučuji novinku od Patricie St. John **Tajemství duhové zahrady**. Nejedná se o typicky duchovní literaturu, ale příběh o malé Elaine, která je nucena trávit část svého dětství ve Walesu, určitě potěší.

Netradičním tipem je stolní hra pro celou rodinu. Jmenuje se **Biblické putování** a je variací na mnohem známější „strategické hry“. Obdobně jako u těchto her i zde stavíte sítě cest a hledáte předměty, zvířata a rostliny, které jsou spjaté s biblickými příběhy. Tahle hra nejen, že

potěší ty, kdož nejsou příznivci psaného textu, ale pomůže i při studiu základů Bible.

Kromě výše uvedených tipů je za sázku na jistotu považována některá z dětských verzí Bible. Z vlastní zkušenosti však vím, že jejich kvalita je mnohdy velmi diskutabilní. Kromě Biblí však je na trhu množství knížek, které jsou s Biblí úzce spjaté. Jednou z nich je publikace **Lidé Bible** od dvojice Italek: Silvie Gastald a Claire Musatti. Nápadité, poučené a vtipné dílo odkrývá spoustu detailů každodenního života ve městě a na vesnici, mezi bohatými a chudými, v palácích, chrámech a na venkově. Najdeme tu padesát dvoustránek plných obrázků. Kniha je členěná do tří oddílů: Každodenní život (potrava, rodina, děti, ženy, řemesla, obchod, bydlení, cestování...), Víra a náboženský život (šabat, modlitba, svátky, sedrová večeře, chrám, synagoga, Bible...) a Místa, fakta a představy (podnebí, poušť a voda, otroctví, válka, královský dvůr, kultura, obyvatelé Palestiny...).

Klasikou je nové vydání zpěvníku **Svíta**, který obsahuje známé i méně známé křesťanské písničky včetně not a akordů.

Obě posledně jmenované knihy vydalo nakladatelství Kalich, ale dají se sehnat i v Karmelitánském nakladatelství nebo v lépe zásobených knihkupectvích.

☒ Jiří J. Konvalina

Pro usmání

V křesťanské škole se ptá učitelka dětí: „Tak děti, dám vám hádanku. Co je to? Skáče to po stromech a žere oříšky...“

Přihlásí se Lojzíček: „Já myslím že veverka, ale jak vás znám, tak to bude určitě Ježíš Kristus.“

Došlá pošta

Milý biskupe Dušane, jménem farní rady anglikánské farní obce sv. Klimenta bychom Vám rádi poděkovali za úsilí, s jakým jste z bohoslužby u příležitosti uvedení Rickyho Yatese do funkce učinil událost hodnou zapamatování. Velice nás těší, že náš vztah se Starokatolickou církví v ČR se rozvíjí a těšíme se na další spolupráci na Božím díle. Naše farní obec by ráda našla způsob, jak se smysluplně zapojit do práce této diecéze a slibujeme, že budeme s Vámi více komunikovat a hledat možnost ke spolupráci.

S úctou

Peter Morpuss, kurátor

Synodní rada zasedala ve středu 19. 11. v Praze. Na programu byl mimo jiné příspěvek naší církve na potřeby sekretariátu Mezinárodní biskupské konference, personální otázky a návrh připravovaného synodního řádu.

Výsledek sbírky na potřeby sekretariátu Mezinárodní biskupské konference:

Farní obec Tábor	600,-
Farní obce Pelhřimov a Pacov	500,-
Farní obec Jihlava	400,-
Farní obec Havlíčkův Brod	1 000,-
Farní obec Brno	600,-
Farní obec Varnsdorf	270,-
Filiální obec u sv. Máří Magdalény	7 110,-
Farní obec Zlín	825,-
Farní obec Jablonec nad Nisou	2 500,-
Farní obec Strakonice	300,-
Farní obce Šumperk a Břidličná	200,-
Společenství Český Těšín	400,-
Farní obec Desná v Jizerských horách	400,-
Farní obec Praha	6 400,-
Celkem	21 505,-

Pod heslem „**Svobodně a beze strachu**“ se ve dnech 21. – 23. 11. 2008 uskutečnily oslavy k 90. výročí Českobratrské církve evangelické. Součástí oslav byla také bohoslužba Spolku přátel Evangelické teologické fakulty, která se konala v naší rotundě Nalezení sv. Kříže v Praze 1 v neděli 23. 11. 2008.

Malá **Kristýnka Cepková**, dcera našeho šumperského faráře, **byla pokřtěna** v neděli 23. 11. 2008 v kostele sv. Jana Evangelisty

v Šumperku. Slavnosti předsedal bratr biskup Dušan.

Každoroční **valné shromáždění Ekumenické rady církví** proběhlo 27. 11. 2008 v Praze. Naši církev zastupovali bratr biskup Dušan, místopředseda synodní rady Josef König a sekretář Petr Brzobohatý.

Ve dnech 25. – 29. ledna 2009 se bude v Karlíku u Prahy konat zasedání **Mezinárodní biskupské konference**. Zasedání bude zahájeno eucharistickou slavností, které bude předsedat biskup Dušan a kázat bude arcibiskup Joris Vercammen.

Na konferenci bude navazovat mítink starokatolických a anglikánských biskupů 29. – 31. ledna 2009.

Poslední lednový týden bude také ve znamení **navštívení zástupců českých církví v Bruselu** u příležitosti předsednictví naší republiky v EU. Naši církev bude zastupovat Mgr. Pavel Cepek, farář ze Šumperka.

České republiky vychází poprvé kompletní Česká synoptická bible

Poprvé v České republice vychází v těchto dnech kompletní Česká synoptická bible. Ojedinelá publikace obsahuje Bibli kralickou a český ekumenický překlad bible, které díky uspořádání do dvou sloupců může čtenář snadno porovnat. Bible vznikla z úsilí Českobratrské církve evangelické (ČCE) u příležitosti 90. výročí jejího vzniku.

„Je to poprvé, kdy naprosto pohodlně a po několika stech letech je možné srovnat Bibli kralickou. Vidíme v tom vklad do teologického bádání, bibliistiky i kultury českého jazyka,“ řekl ředitel České biblické společnosti Pavel Novák, podle něhož synoptická bible svým rozsahem spojuje církve.

Bible vychází z kánonu původní kralické takzvané Šestidílkvy, v jejímž pátém díle byly zahrnuty jak deuterokanonické (apokryfní) knihy užívané v současnosti římskokatolickou církví i některé pseudepigrafy používané pravoslavnou církví.

Rozpočet na vydání synoptické bible činil podle Nováka přibližně čtyři miliony korun. V knihkupectvích by měla být k dostání od 1180 korun.

☒ *čtk*

Ve dnech 5. – 11. listopadu zasedala v Praze na biskupském ordinariátu **Mezinárodní starokatolická liturgická komise (IALK)**. Na programu měla dokončení revize liturgie svátostných svěcení biskupů, kněží a jáhnů, jakož i ritus svěcení olejů. Cílem komise je vytvoření nového mezi-

národního starokatolického pontifikátu. Účastníci zasedání společně s pražským farářem pro starokatolické věřící anglického jazyka Rev. Ricky Yatesem a jeho manželkou Sybillou oslavili svátek sv. Vilibroda, patrona Utrechtské Unie, bohoslužbou 7.11. v katedrálním chrámu sv. Vavřince a slavnostní večeří.

IALK (na snímku ze zasedání) pracuje ve složení: biskup Dušan Hejbal (předseda), biskup Bernhard Heitz (Rakousko), Prof. David Holeton (ČR), Joachim Pfützner (Německo), Christoph Bächtold

(Švýcarsko) a Martina Liebler(ová) (Holandsko). Jako tlumočníci spolupracují Josef König a Mgr. Petr Vinš. Výsledky práce komise budou předloženy na lednovém zasedání Mezinárodní biskupské konference. Příští zasedání komise se bude konat v červnu roku 2009 opět v Praze.

☒ *Foto: Petr Vinš*

Němečtí starokatolíci chtějí reprezentativní biskupský kostel

Bonn, 28.11.08 (Kipa) Biskupství starokatolíků v Německu chce poprvé získat repre-

zentativní biskupský kostel. Za tím účelem vyjednává toto biskupství se spolkovou zemí Severní Porýní-Vestfálsko o používání kostela „Jména Ježíš“ v Bonnu, jak na dotaz potvrdila pastorka bonnské obce, Henrietta Crüwel. „Avšak doposud žádná smlouva podepsána nebyla“. Aby bylo možno zajistit provoz tohoto barokního chrámu, byl by zapotřebí založit odpovídající nadaci. Biskupství zahrnuje celou SRN, centrálou je Bonn. „Nadace kostela Jména Ježíš“ by měla podle Crüwellové vzniknout v průběhu nastávajícího půlroku. Potřebný je minimální vklad v přepočtu asi 300 000 Euro. Tyto peníze mají zajistit provoz chrámu jakož i jeden duchovenský plat. Uvažuje se také o tzv. kolumbáriu v klenuté místnosti pod kostelem. Tam by mohly být uloženy urny těch, kteří za svého života přispěli na kostel. Toto podzemí je podle údajů naší teoložky jeskyní, ve které bylo v 18. století pohřbeno 65 jezuitů.

☒ *kipa/b/gs/přel. J. König*

Novoroční ekumenická slavnost

Vážení přátelé, dovolujeme si vás pozvat na Novoroční ekumenickou slavnost, která se koná 1. ledna 2009 od 18 hodin v pravoslavném chrámu sv. Cyrila a Metoděje, Reslova 2, Praha 2.

Bohoslužby věnované odkazu sv. Gorazda II. se zúčastní čelní představitelé křesťanských církví. Prosíme, zaujměte místa včas, bohoslužbu přenáší v přímém přenosu Česká televize.

☒ www.ekumenickarada.cz

První celý lednový týden od 5. – 11.1. 2009 se bude opět, jako již tradičně, konat v mnoha městech ČR **Alianční týden modliteb**.

Tématem je Návrat k Písmu a nese trochu provokativní motto: Ta kniha je k jídlu. Průvodce ATM pro jednotlivá modlitební a bohoslužebná shromáždění si můžete stáhnout v různých formátech a kvalitě na webových stránkách Aliančního týdne modliteb. Od 18. do 25. ledna 2009 bude probíhat celosvětový **Týden modliteb za jednotu křesťanů**. Tématem modlitebního týdne je úryvek Ezechiela prorocký „Budou v tvé ruce jedním celkem“ (Ez 37,17).

☒ www.ekumenickarada.cz

☒ *Ilustrační foto: Archiv*

**Prodejna Sklo porcelán, nákupní středisko
24. prosince dopoledne**

z PVC betlémy
se tlemí

třese se sklo tlusté výlohy
velké oči
před Vánoci
mívá velké výlohy

uvnitř šum
kvůli Ježíšům
není místa
pro Krista

venku je dost
zmrzlých na kost
bez ryb bez kostí
první jakosti

jdou svým směrem
najít Betlém?
jen ten, koho napadlo
hledat v slámě zrcadlo
místo
hlavy z porcelánu

nemlátí
zas prázdnou slámu

Jozef Husovský
Ilustrační foto: Jiří Sucharda